

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.9.2010
KOM(2010) 450 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Niende meddelelse om anvendelsen af artikel 4 og 5 i direktiv 89/552/EØF, som ændret
ved direktiv 97/36/EF og direktiv 2007/65/EF, i tidsrummet 2007 - 2008**

(Fremme af europæiske og uafhængige audiovisuelle produktioner)

SEK(2010) 995

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Niende meddelelse om anvendelsen af artikel 4 og 5 i direktiv 89/552/EØF, som ændret
ved direktiv 97/36/EF og direktiv 2007/65/EF, i tidsrummet 2007 - 2008**

(Fremme af europæiske og uafhængige audiovisuelle produktioner)

1. INDLEDNING

Denne meddelelse er udarbejdet i henhold til artikel 4, stk. 3, i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed¹ (direktivet "fjernsyn uden grænser"), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997² og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11.12.2007 (direktiv om audiovisuelle medietjenester)³, (i det følgende benævnt "direktivet")⁴. Med denne meddelelse aflægges Kommissionen for niende gang, siden direktivet blev vedtaget, rapport om gennemførelsen af artikel 4 og 5, denne gang for tidsrummet 2007-2008. Meddelelsen er baseret på medlemsstaternes statistiske oversigter over de i artikel 4 og 5 omhandlede andele, udregnet for alle de tv-programmer, som hører under medlemsstaternes retlige kompetence, og meddelelsen indeholder Kommissionens udtalelse om anvendelsen af disse bestemmelser, herunder de hovedkonklusioner, der kan drages af medlemsstaternes rapporter.

Der er to formål med at aflægge rapport hvert andet år. For det første bliver medlemsstaternes statistiske oversigter formidlet til andre medlemsstater og til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget i henhold til artikel 4, stk. 3. For det andet er det hensigten at kontrollere, om medlemsstaternes foranstaltninger for at fremme europæisk og uafhængigt producerede programmer er anvendt korrekt.

Før udarbejdelsen af denne rapport har Kommissionen givet medlemsstaterne en foruddefineret liste over kanaler, der blev udtaget fra Mavise-databasen⁵, der forvaltes af Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område. Målet var at anvende et ensartet grundlag til at skabe større sammenhæng mellem medlemsstaternes statistiske data og gøre dem sammenlignelige. I overensstemmelse med bestemmelserne i direktivet er lokale kanaler fjernet fra listen, da de er undtaget fra artikel 4 og 5's anvendelsesområde (i henhold til artikel 9), og kanaler, der ikke sender på et EU-sprog (betragtning 29 i direktiv 97/36/EF), og kanaler, der udelukkende sender programmer til modtagelse uden for EU og ikke kan modtages i EU (direktivets artikel 2, stk. 6), er ligeledes undtaget. Som det har været tilfældet

¹ EFT L 298 af 17.10.1989.

² EFT L 202 af 30.7.1997.

³ EUT L 332 af 18.12.2007.

⁴ Disse tre direktiver er blevet kodificeret som direktiv 2010/13/EU efter afslutningen på overgangsperioden for direktiv 2007/65/EF. Kodifikationen har medført, at artiklerne er blevet omnummereret. Artikel 16 og 17 erstatter nu de tidligere artikel 4 og 5, selv om artiklernes substans er uændret.

⁵ <http://mavise.obs.coe.int/>.

i tidligere rapporter, har det været nødvendigt at vurdere hver kanal, der falder under en medlemsstats retlige kompetence, uafhængigt af seerandel. Yderligere detaljerede oplysninger findes i baggrundsdokumenterne i Kommissionens arbejdsdokument, der ledsager meddelelsen.

Rumænien og Bulgarien, der tiltrådte EU den 1. januar 2007 og på frivillig basis har givet statistiske data for tidsrummet 2005-2006, har for første gang levet op til rapporteringskravet som fastlagt i artikel 4 og 5 med oplysninger for tidsrummet 2007-2008. For første gang omhandler denne meddelelse altså de obligatoriske rapporter fra alle 27 medlemsstater.

2. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM ANVENDELSEN AF ARTIKEL 4 OG 5

2.1. Generelle bemærkninger

2.1.1. Artikel 4 og 5 set på baggrund af den audiovisuelle sektor i Europa

I den periode, som undersøgelsen dækker, var der fremgang på det europæiske audiovisuelle område, hvilket også allerede var tilfældet i tidsrummet 2005-2006. Antallet af tv-stationer og kanaler stiger hvert år, navnlig som et resultat af overgangen til digital teknologi, der fremmer oprettelsen af nye platforme og et højt antal specialiserede kanaler. Dette har medført en stigende spredning i seerandelene, hvilket allerede blev understreget i den ottende meddelelse⁶. Ifølge oplysningerne fra Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område steg antallet af kanaler i EU-27 fra 5 151 kanaler i 2006 til 6 067 kanaler i 2008, hvilket er en stigning på 17,8 %. Antallet af landsdækkende kanaler steg fra 1 967 i 2006 til 2 702 i 2008, hvilket er en stigning på 37,36 %.

I det samme tidsrum var stigningen i antallet af omfattede kanaler⁷ som omhandlet i medlemsstaternes rapporter større end den stigning, der er registreret på markedet. Antallet steg fra 1 107 kanaler i 2006 (EU-27⁸) til 1 590 i 2007 og 1 679 i 2008. Tallene for 2008 udgør derfor en stigning på 51,6 % i forhold til 2006.

Forskellen mellem den stigning, der er registreret på markedet, og stigningen i antallet af omfattede kanaler kan skyldes, at der er anvendt en foruddefineret liste af kanaler, der udgør et mere omfattende arbejdsgrundlag, end hvad der er blevet anvendt i de tidligere referenceperioder.

2.1.2. Medlemsstaternes gennemførelses- og overvågningsmetoder

Overvågningsmetoderne er ikke harmoniseret og varierer væsentligt medlemsstaterne imellem. I de fleste medlemsstater indgiver tv-selskaberne oplysninger til de kompetente myndigheder, hvilket også var tilfældet i de tidligere rapporter. I nogle medlemsstater analyseres de indsamlede oplysninger af de kompetente myndigheder, i andre lande foretages dette af private virksomheder. I et enkelt tilfælde kommer dataene fra overvågningen af de daglige programmer via den kompetente myndigheds database. Metoderne kan også variere efter typen af tv-stationer (offentlige eller private). Overvågningen foretages enten med

⁶ http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/implementation/promotion/index_en.htm.

⁷ Definitionen af "omfattede kanaler" kan findes under indikator 1 i arbejdsdokumentet: det samlede antal af identificerede kanaler minus antallet af kanaler, der ikke er i drift, fritagne kanaler (pga. programmernes natur) og udelukkede kanaler (pga. retlige forpligtelser).

⁸ For sammenlignelighedens skyld er de oplysninger, som Rumænien og Bulgarien har givet på frivillig basis vedrørende 2005 og 2006, medtaget i udregningen af det samlede antal kanaler i begge år.

stikprøver eller på grundlag af den samlede sendetid. I et enkelt land⁹ var indsamlingen af data begrænset til jordbaserede kanaler, da lovgivningen ikke giver de nationale myndigheder lov til at kræve oplysninger fra andre typer kanaler.

Det skal fremhæves, at i 2008 forbedrede de nationale myndigheder i et enkelt land (Portugal) deres overvågningsmetoder ved at opgive stikprøvemetoden og i stedet regne med den samlede mængde fjernsyn, der blev sendt i året, når de skulle vurdere tv-kanalernes resultater.

Anvendelsen af en foruddefineret liste til udarbejdelsen af denne rapport har medført, at det i næsten alle medlemsstaterne har været nødvendigt med visse afklaringer, da de nationale myndigheder har fjernet et antal kanaler fra listen. Hvordan de forskellige kategorier af kanaler skulle behandles, var indikeret i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for overvågning af gennemførelsen af direktivets artikel 4 og 5¹⁰. I to særlige tilfælde¹¹ har Kommissionen officielt gentaget, at pligten til at indsende oplysninger i henhold til direktivets artikel 4, stk. 3, gælder "hvert af de fjernsynsprogrammer", der hører under den pågældende medlemsstats kompetence, med forbehold for de udtrykkelige undtagelser i artikel 4, stk. 1¹².

Overordnet er antallet af nationale rapporter, der indeholder oplysninger om alle kanaler, faldet let. 12 rapporter ud af 25¹³ indeholder statistiske oplysninger om europæiske produktioner for alle kanaler, der er dækket i 2007, mens tallet for 2008¹⁴ er 11, hvilket kan holdes op mod 14 ud af 25 i den tidligere referenceperiode. Antallet af kanaler, der ikke er indgivet oplysninger om, fra de medlemsstater, der ikke har givet alle oplysninger, er derimod steget væsentligt. Ifølge den ottende meddelelse blev der ikke oplyst om europæiske produktioner vedrørende 13 kanaler i Tjekkiet for 2005 og 10 kanaler i Italien i 2006. I referenceperioden manglede der oplysninger om europæisk produktion vedrørende 97 kanaler i Italien (83 i 2008), 47 i Tyskland i 2007 og 2008 og 34 i Frankrig i 2007 (35 i 2008). Denne udvikling kan skyldes, at der er kommet flere små kanaler på markedet, hvilket gør indsamlingen af oplysninger vanskeligere, men det kan også skyldes anvendelsen af den foruddefinerede liste over kanaler.

Andre årsager til forskellene kan skyldes medlemsstaternes anvendelse af direktivets artikel 4 og 5. Som det allerede blev fremhævet i den ottende meddelelse, kan mindsteandelen af værker af uafhængige producenter, jf. direktivets artikel 5, enten relateres til sendetiden eller

⁹ Jf. bilag 3 s.120 (Cypern). Lovgivningen forventes at blive ændret inden for de næste måneder.

¹⁰ Jf. http://ec.europa.eu/avpolicy/docs/reg/tvwf/eu_works/controle45_en.pdf.

Kun lokale (subregionale) kanaler, kanaler, der ikke sender på et EU-sprog, og kanaler, der udelukkende sender til tredjelande og ikke kan modtages i EU, er undtaget fra artikel 4 og 5's anvendelsesområde.

¹¹ Kommissionen har sendt skrivelser til Tyskland og Portugal om behovet for at anvende artikel 4 og 5 på regionale kanaler og filmkanaler, da disse af de nationale myndigheder ansås som fritaget. Efter modtagelsen af Kommissionens skrivelse har Portugal allerede fremsendt oplysningerne vedrørende filmkanaler i 2008, og Tyskland er i gang med at indsamle statistiske data vedrørende regionale kanaler til den næste registreringsperiode.

¹² Kun stationer, der udelukkende sender nyheder, sportsbegivenheder og underholdningsudsendelser med konkurrencepræget islet, reklame, tekst-tv-tjenester og teleshopping er undtaget fra forpligtelsen til at anvende artikel 4 og 5.

¹³ I dette tilfælde er oplysningerne fra EU-25 anvendt for tidsrummet 2007-2008, så de er sammenlignelige med oplysningerne fra tidligere referenceperioder. Tallene er under alle omstændigheder de samme for EU-27 i perioden 2007-2008.

¹⁴ Dette er tilfældet for Estland, Irland, Grækenland, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Østrig, Polen, Finland og Det Forenede Kongerige. Det Forenede Kongerige har givet oplysninger vedrørende alle 396 kanaler i 2007 og alle undtagen to i 2008.

programbudgettet¹⁵. Udregningerne kan også være forskellige afhængig af typen af kanaler¹⁶. Desuden har et antal medlemsstater udarbejdet mere detaljerede eller strengere regler (enten for alle fjernsynsstationer eller kun for de offentlige) og anvender derved den mulighed, der er fastsat i direktivets artikel 3, stk.1.

Den fleksibilitet, der er fastsat i direktivet med hensyn til dets gennemførelse, vanskeliggør en fuldstændig sammenligning af de nationale data. Men på baggrund af resultaterne i denne meddelelse kan Kommissionen dog alligevel drage pålidelige konklusioner fra de nationale rapporter om anvendelsen af artikel 4 og 5 på EU-niveau.

2.1.3. Analyse- og vurderingsredskaber

Ifølge direktivets artikel 4, stk. 3, skal Kommissionen sørge for, at artikel 4 og 5 overholdes i overensstemmelse med traktaten. For at hjælpe medlemsstaterne med udførelsen af deres overvågnings- og rapporteringsforpligtelser er der udarbejdet et dokument med retningslinjer¹⁷. Dette dokument fastlægger et antal forpligtelser og afklarer visse begreber. Desuden er der fastlagt en række indikatorer¹⁸, der danner grundlag for en objektiv analyse af de statistiske data i medlemsstaternes rapporter.

2.1.4. Anvendelsen af artikel 4

Dette afsnit indeholder en analyse af, om medlemsstaterne overholder deres forpligtelse til, når det er muligt, med passende midler at sikre, at tv-selskaberne afsætter over halvdelen af sendetiden til europæiske programmer, således som fastlagt i direktivets artikel 4.

I EU udgjorde den gennemsnitlige andel af sendetiden, der var afsat til europæiske programmer, for alle indberettede kanaler i samtlige EU-27-medlemsstater 62,64 % i 2007 og 63,21 % i 2008 svarende til en stigning på 0,57 procentpoint i løbet af referenceperioden¹⁹. Mens der i den seneste registreringsperiode var en stigning, faldt andelen af europæiske programmer i 2008 med et gennemsnit på 63,21 % til niveauet i 2005. Udviklingen mellem 2004²⁰ og 2008 er relativt stabil med et mindre fald på 0,12 procentpoint mellem gennemsnittet i 2004 (63,52 %) og 2008 (63,40 %).

Resultaterne for de tre grupper af medlemsstater²¹ er følgende: De samlede gennemsnit for EU-15 viser en stigning i hele fireårsperioden (64,19 % i 2008 i forhold til 63,10 % i 2005,

¹⁵ Frankrig og Italien bekendtgjorde allerede i den forrige referenceperiode, at de havde valgt den anden mulighed. Se ottende meddelelse.

¹⁶ Dette er tilfældet i Frankrig vedrørende jordbaserede digitale kanaler. Procentdelen er udregnet på baggrund af forrige års omsætning, hvilket udgør et større grundlag for vurderingen, end hvad direktivet fastsætter. Allerede i arbejdsdokumentet, der ledsager den ottende meddelelse, opfordrede Kommissionen Frankrig til at fremsende oplysningerne på en sådan måde, at omfanget af de franske kanalers overholdelse af artikel 5 i direktivet fremgår klart.

¹⁷ Se fodnote 10 ovenfor.

¹⁸ Se bilag 1, arbejdsdokumentet.

¹⁹ Tallene for EU set under ét er det matematiske gennemsnit af alle nationale gennemsnit udregnet på grundlag af medlemsstaternes oplyste statistiske data. De er ikke blevet vægtet, da parametrene for alle kanaler ikke er tilgængelige, og en korrekt vægtning derfor ikke er mulig.

²⁰ 2004 er det første år, hvor dataene (EU-25) kan sammenlignes med dataene fra perioden 2007-2008. For sammenlignelighedens skyld er gennemsnittet for 2008 udregnet for EU-25 (uden Bulgarien og Rumænien).

²¹ EU-15 (oprindelige medlemsstater), EU-10 (medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004) og de to nyeste medlemsstater (Bulgarien og Rumænien), der tiltrådte EU i 2007.

hvilket er en stigning på 1,09 procentpoint), mens der for EU-10 gennemsnitligt er et fald på 2,04 procentpoint i samme periode (62,11 % i 2008 og 64,15 % i 2005). De to medlemsstater, der tiltrådte EU i 2007 (Bulgarien og Rumænien), angav en stigning i andelen af europæiske programmer i forhold til den forudgående periode: 61,40 % i 2008 i forhold til 59,40 % i 2005 (2 procentpoint). I betragtning af de to landes sene tiltræden er resultaterne prisværdige, og det viser, at de har gennemført direktivet uden problemer, hvad angår foranstaltninger til fremme af europæiske programmer. I perioden 2005-2008 har tallene samlet set været relativt stabile, og de ligger over den 50 %-tærskel, som kræves i artikel 4.

På medlemsstatsniveau i referenceperioden kan det noteres, at den gennemsnitlige andel af europæiske programmer varierede fra 27,90 % (Cypern) til 85,00 % (Polen) i 2007 og fra 30,00 % (Cypern) til 83,11 % (Polen) i 2008. Udviklingen med hensyn til andelen af sendetiden i den samme periode var positiv i 14 medlemsstater, negativ i 11 medlemsstater og stabil i to. Når resultaterne fra 2008 sammenlignes med resultaterne fra 2005, viser det en stigning i 16 medlemsstater, selv om den i de fleste tilfælde er beskednen (5 % eller derunder i 11 medlemsstater). På den anden side var der et fald i 11 medlemsstater (mindre end 10 % i 8 medlemsstater). Udviklingen i sendetiden i fireårsperioden (2005-2008), hvad angår europæiske programmer, er gengivet i skemaer, der hver dækker en medlemsstat²².

Overholdelsesgraden for alle indberettede kanaler på medlemsstatsplan strakte sig fra 12,5 % (Cypern) til 100 % (Estland) i både 2007 og 2008. Inden for referenceperioden steg overholdelsesgraden i tolv medlemsstater, forblev uændret i andre ni og faldt i andre seks. Det bør fremhæves, at overholdelsesgraden ikke kun afspejler en kanals resultater eller mangel på samme vedrørende kravene til den andel af sendetiden, der skal afsættes til europæiske programmer som fastlagt i artikel 4, men også graden af indsendte/ikke indsendte oplysninger²³.

Tre medlemsstater²⁴ har haft vanskeligt ved at opnå den krævede andel af europæiske programmer i hele referenceperioden, men de dårligste resultater blev i alle tre tilfælde registreret i 2007 og fulgt af forbedringer i 2008, selv om disse i to tilfælde var beskedne. To af disse²⁵ har ikke kunne udvise den krævede andel af europæiske programmer i det ene af de to år, som den forrige referenceperiode dækkede. Kommissionen opfordrer disse medlemsstater til at bistå de kanaler, der hører under deres retlige kompetence, med henblik på at forbedre resultaterne og igangsætte en løbende positiv udvikling i de kommende år.

Det fremgår, at de samlede resultater er forblevet relativt stabile i referenceperioden i forhold til den forrige referenceperiode, hvilket afspejler en fornuftig anvendelse af artikel 4 i hele EU. Det er korrekt, at der i EU-10 var et fald i perioden 2007-2008, der delvis kan forklares med det høje antal af nye specialiserede kanaler med lave seertal, der har brug for en vis tilpasningstid for at leve op til kravet til andelen af europæiske programmer. Ikke desto mindre opfordres medlemsstaterne til nøje at følge sendefloden hos de kanaler, der hører under deres retlige kompetence, og til at tilskynde alle disse kanaler til at afsætte den andel af sendetiden til europæiske programmer, der er fastlagt i artikel 4.

²² Jf. skemaerne under punkt 2 i arbejdsdokumentet: Anvendelsen af artikel 4 og 5: detaljeret analyse.

²³ Se bilag 1, indikator 3, i arbejdsdokumentet.

²⁴ Cypern (27,9 % af sendetiden afsat til europæiske programmer i 2007, 30 % i 2008), Sverige (45,1 % af sendetiden afsat til europæiske programmer i 2007, 45,5 % i 2008) og Slovenien (34,1 % af sendetiden afsat til europæiske programmer i 2007, 44,6 % i 2008).

²⁵ Slovenien i 2005 og Sverige i 2006.

2.1.5. Anvendelsen af artikel 5

Den andel del af denne meddelelse fremlægger resultaterne på EU-niveau med hensyn til den andel af europæiske programmer, der skal være afsat til uafhængige produktioner i henhold til artikel 5.

Den gennemsnitlige andel af værker af uafhængige producenter udsendt af alle europæiske kanaler i alle medlemsstaterne lå på 35,26 % i 2007 og 34,90 % i 2008, dvs. et fald på 0,36 procentpoint i referenceperioden. Det mindre fald følger en støt stigning fra 2003. Set over fireårsperioden 2005-2008²⁶ var gennemsnittet i 2008 0,83 procentpoint lavere end i 2005. Medlemsstaterne skal derfor opfordre de fjernsynsselskaber, der hører under deres retlige kompetence, til at øge den sendetid, der afsættes til uafhængige produktioner for i det mindste at nå op på det niveau, der blev nået i den forrige referenceperiode.

I perioden 2007-2008 var udviklingen positiv i 13 medlemsstater og negativ i 14 andre medlemsstater. I referenceperioden nåede alle medlemsstater tærsklen på 10 % af uafhængige produktioner. I den forrige referenceperiode²⁷ nåede ingen denne tærskel. I fireårsperioden fra 2005 til 2008 var der en stigning i otte medlemsstater fra 1,40 procentpoint i Det Forenede Kongerige til 32,20 procentpoint i Cypern. I alt var der et fald i 19 medlemsstater i forhold til 2005 på mellem 0,20 procentpoint (Portugal) og 16,80 procentpoint (Sverige). I forhold til 2005 udgør andelen af uafhængige produktioner i 2008 et fald på 4,36 procentpoint i EU-15, en stigning på 4,56 procentpoint i EU-10 og et fald på 1,35 procentpoint i de to nyeste medlemsstater. Det i EU-10 registrerede gennemsnit i 2008 (35,10 %) er ikke langt fra niveauet i EU-15 i det samme år (36,02 %).

EU-gennemsnittet af overholdelsesgraderne for alle kanaler i alle medlemsstater lå på 70,39 % i 2007 og 72,35 % i 2008. Set over fireårsperioden faldt overholdelsesgraden i EU-25²⁸ med 1,06 procentpoint fra 2005 til 2008. I forhold til 2004 var der et fald på 7,06 procentpoint. Disse fald kan delvist tilskrives stigningen i antallet af kanaler, der er taget i betragtning i referenceperioden, og den mængde oplysninger om uafhængige produktioner, som mangler²⁹.

Den gennemsnitlige overholdelsesgrad i medlemsstaterne i 2007 varierer fra 35,13 % (Bulgarien) til 100 % i fire medlemsstater (Estland, Litauen, Luxembourg og Malta) og fra 35,12 % (Italien) til 100 % i tre medlemsstater (Estland, Litauen og Malta) i 2008. I referenceperioden steg overholdelsesgraden i 10 medlemsstater, forblev uændret i 8 medlemsstater og faldt i 9 medlemsstater. Den gennemsnitlige overholdelsesgrad var højere i EU-10 med 78,67 % i 2007 og 83,30 % i 2008 i forhold til 68,92 % og 69,24 % i EU-15 i henholdsvis 2007 og 2008, hvilket viser en god gennemførelse af artikel 5 i EU-10 medlemsstaterne.

For hele EU lå den gennemsnitlige andel af europæiske programmer af nyere dato, der er fremstillet af uafhængige producenter (nyere produktioner³⁰), på 62,99 % i 2007 og 63,88 % i

²⁶ For sammenlignelighedens skyld omfatter gennemsnittene fra 2005 og 2006 oplysninger givet af Rumænien og Bulgarien på frivillig basis. Disse to lande tiltrådte EU den 1.1.2007.

²⁷ I Cypern var den gennemsnitlige andel af uafhængige produktioner på 9,7 % i 2005 og 6,5 % i 2006, mens gennemsnittet i referenceperioden var på 39,6 % i 2007 og 41,9 % i 2008.

²⁸ Udregningen er foretaget med tallene fra EU-25 for at muliggøre en sammenligning med perioden 2004-2008.

²⁹ For at udregne denne indikator anses de kanaler, som der ikke er tal fra, for ikke at leve op til overholdelseskravene, jf. bilag 1. Opfyldelsesgrad – Indikator 5.

³⁰ Dvs. programmer, der udsendes senest fem år efter deres produktion.

2008 af alle uafhængigt producerede europæiske programmer, hvilket svarer til en let stigning på 0,89 procentpoint i referenceperioden. Men i forhold til gennemsnittet i 2005³¹ (68,75 %) ligger gennemsnittet i 2008 4,87 procentpoint lavere. På mellemlang sigt er udviklingen nedadgående med et gennemsnit på 64,88 % i 2008 i EU-25³², hvilket er et fald på 4,21 procentpoint i forhold til 2004 (69,09 %). Denne nedadgående udvikling skal sammenholdes med den stigning på 4,97 procentpoint i perioden 2001-2006, der blev angivet i den ottende meddelelse. Betragtes perioden 2005-2008, udgør gennemsnittet af programmer af nyere dato i EU-10 i 2008 (65,39 %) et fald på 6,90 procentpoint i forhold til tallene fra 2005 (72,29 %). I EU-15 var gennemsnittet lavere end i EU-10 i både 2008 (64,53 %) og 2005 (66,23 %), men faldet mellem 2005 og 2008 (1,69 procentpoint) var også mindre end i EU-10. Resultaterne i EU-10 bekræfter derfor, at artikel 5 er blevet godt gennemført i disse lande, selv om der bør gøres en indsats for at rette op på den tydelige negative udvikling, hvilket dog også gælder for EU-15.

Resultaterne i de to nyeste medlemsstater i denne periode er fortrinlige (gennemsnitligt 56,7 % i 2007 og 51,53 % i 2008), hvilket bekræfter, at de uden problemer har gennemført bestemmelserne i artikel 5.

Resultaterne viser, at kravene i artikel 5 i høj grad er opfyldt på EU-niveau, når det angår udsendelse af uafhængige programmer, herunder programmer af nyere dato, men der er blevet konstateret en nedadgående udvikling fra niveauet i 2005. Medlemsstaterne opfordres derfor til at overvåge anvendelsen af artikel 5 vedrørende fjernsynsstationer, der hører under deres retlige kompetence, og fremme en udvikling, der indebærer udsendelse af flere europæiske uafhængige programmer og programmer af nyere dato.

3. KONKLUSION

Ifølge de statistiske oplysninger, som medlemsstaterne har indgivet, har der i referenceperioden været en let stigning i udsendelsen af europæiske programmer på EU-niveau. I perioden 2005-2008 var udviklingen stabil, selv om der blev registreret visse bevægelser mellem 2005 og 2007 (stigning fulgt af fald i 2007). Men i 2008 var programmeringen af europæiske programmer tilbage på samme niveau som i 2005 (63,2 % i EU-27). Dette viser en stabilisering på et relativt højt niveau, der er et godt stykke over kravene fastlagt i artikel 4. Dette resultat skal desuden ses på baggrund af den fortsatte stigning i antallet af kanaler på markedet, hvor nye små specialiserede kanaler kan have vanskeligheder med at opfylde kravene til europæiske programmer i opstartsfasen. Dette forhold blev allerede fremhævet i den ottende meddelelse og skal derfor tages i betragtning, når det samlede resultat vedrørende udsendelse af europæiske programmer i EU i referenceperioden skal vurderes.

Selv om den samlede situation er tilfredsstillende, er der stadig plads til forbedringer. For det første bør de tre medlemsstater, der i 2007 og 2008 ikke har levet op til kravene vedrørende andelen af europæiske programmer, gøre en indsats for at få bedre resultater og styrke den stigning (i det ene tilfælde meget lille stigning), der blev registreret med hensyn til 2008. Da to af disse medlemsstater, der ikke overholder kravene, hører til EU-10, vil en stigning i den gennemsnitlige andel af udsendelsen af europæiske programmer positivt påvirke den negative tendens, der er noteret i EU-10 mellem 2005 og 2008, og som også bør korrigeres.

³¹ For sammenlignelighedens skyld er der anvendt tal fra EU-27.

³² Tallene fra EU-25 er anvendt for at muliggøre en sammenligning med tallene fra 2004.

Endelig er det værd at understrege den høje andel af europæiske programmer, der er blevet sendt i de to nyeste medlemsstater i referenceperioden, og stigningen i disse to lande i perioden 2005-2008.

Med hensyn til gennemførelsen af direktivets artikel 5 kan det noteres, at den overordnede udvikling i referenceperioden er let nedadgående for uafhængige produktioner. Ifølge de statistikker, som medlemsstaterne har oplyst, har der været et fald i den nuværende referenceperiode og i perioden 2005-2008. Selv om faldet ikke er betydeligt (0,83 procentpoint fra 2005 til 2008), er den positive kurve, der blev registreret i den forudgående periode, knækket. Hvad uafhængige produktioner angår, skal det fremhæves, at EU-10's resultater er forbedret.

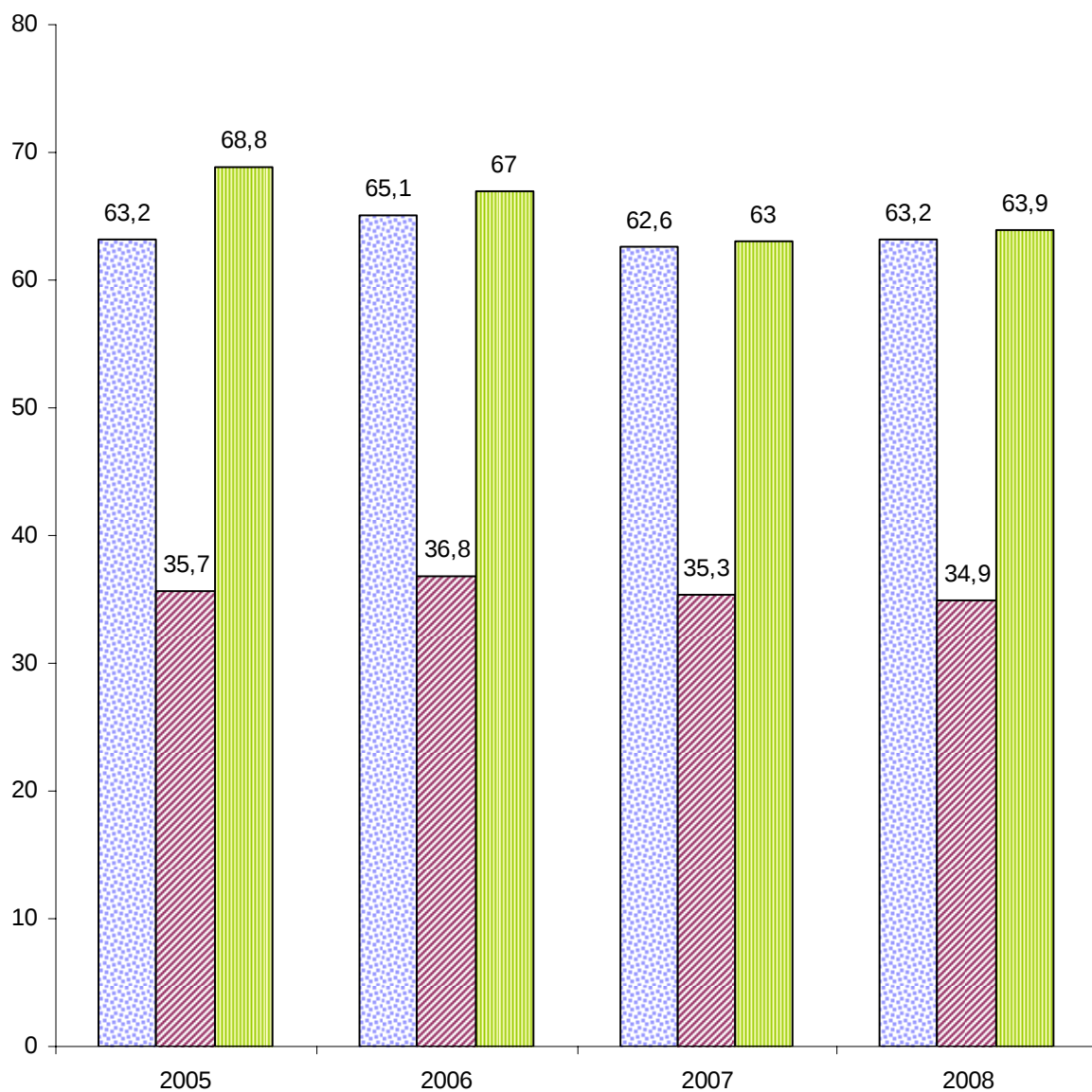
Med hensyn til programmer af nyere dato, der er fremstillet af uafhængige producenter, er faldet noget større i perioden 2005-2008. Medlemsstaterne bør opfordre de kanaler, der hører under deres retlige kompetencer, til at programmere flere afhængige programmer og nyere programmer.

Resultaterne fra referenceperioden viser dog, at gennemførelsen af artikel 5 er tilfredsstillende, endda på et niveau, der ligger et godt stykke over de krav, der er fastlagt i artiklen.

Som allerede nævnt i den ottende meddelelse viser analyserne af de rapporter, som medlemsstaterne³³ har fremsendt, at kravene, der er fastlagt i artikel 4 og 5, var mere end opfyldt i perioden 2007-2008, hvilket også fremgår af nedenstående skema.

³³ Se punkt 2 i arbejdsdokumentet. Anvendelsen af artikel 4 og 5: detaljerede analyser.

Udviklingen i nøgleindikatorerne fra 2005-2008 (EU-27)

■ ND 2 = % europæiske programmer/samlet relevant sendetid
■ IND 4 = % europæiske programmer af uafhængige producenter/samlet relevant sendetid
■ IND 6 = % europæiske programmer af nyere dato af uafhængige producenter/sendetid afsat til uafhængige programmer